

MOR ER PSYKISK SYG

*Psykisk sygdom hos voksne kan være svært at forholde sig til for børnene.
En ny børnebog forklarer med indsigt og forståelse.*

Psykologerne Inger Thorman og Anna Rosenbeck har gjort det igen. Hvor de tidligere har skrevet en billedbog med titlen: "Når mor og far drikker", har de nu skrevet en billedbog, der omhandler, hvad børn føler og tænker, når mor eller far er psykisk syg.

Bogen er ligesom forgængeren illustreret af tegneren Ursula Seeberg.

Bogen er beregnet til at blive læst for eller sammen med børn mellem 5 og 9 år og er skrevet med det formål at lægge op til samtale om dette ømtålelige emne.

Da jeg påtog mig opgaven med at anmelde denne billedbog, stod det mig klart, at jeg måtte have nogle børn som medanmeldere. Jeg har derfor bedt Oline på ti år og hendes lillebror Holger Magnus på otte år om at være mine medanmeldere.

Svært at spørge

Bogen fortæller historien om Line og Peter, hvis mor er psykisk syg. Med megen indsigt og forståelse beskriver den de tanker, Line gør sig, og den angst, der er forbundet med mors sygdom, Line gør mors angst til sin egen angst.

Lines storebror Peter reagerer anderledes end Line, hvilket gør at Line føler sig "dobbel ramt".

Line og Peter har altid haft et tæt forhold, men Peter reagerer med en vrede og lukkedthed som Line har vanskeligt ved at forstå.

Line og Peter har en mormor og morfar, og forfatterne beskriver med indføling, hvorledes deres mors sygdom påvirker hele familien og dens måde at fungere på. Børnenes far gør det han synes er bedst for børnene og "placere" dem

hos mormor og morfar, som børnene er meget glade for.

Det værste for Line er, at det er svært at spørge de voksne om mor. Lines far svarer ikke, mormors svar kan hun ikke forstå, og morfar svarer slet ikke.

Line får svært ved at falde i søvn, hun drømmer, og Peters tegninger bliver mere væmmelige og uhyggelige, og Line har også set, at han altid har sin dolk ved siden af sig.

I skolen begynder Line at blive bange for at svømme. Svømmelæreren lægger mærke til det, og tør som den første voksne omkring Line snakke med hende om, hvorfor hun har det svært.

Svømmelæreren tager kontakt til Lines og Peters klasselærere og skolens psykolog. Disse indkalder Line og Peters far til en samtale, og han bliver klar over, at det er vigtigt at få talt med Line og Peter om deres mor, og hvad hun fejler.

Familien bliver også inviteret til en

samtale på sygehuset, hvor mormor og morfar også skal med. Børnene bliver tilbudt samtaler med skolens psykolog, og hele familien går til samtaler på Psykiatrisk Center.

Hvad medanmelderne synes

Oline, som selv har læst bogen, beskriver psykisk sygdom med ordene, at man ikke kan så mange ting selv, men har brug for hjælp.

Oline synes, det er en god historie, men forstår ikke helt, hvorfor Peter er sur hele tiden, og Lines tanker er også uforståelige, men det er godt, at Line til sidst snakker om sine tanker og ikke som Peter, der er indelukket. Børnenes far skulle have fortalt noget mere om mors sygdom, for så havde børnene måske bedre forstået, hvad der skete.

Oline synes, det er mærkeligt, at Lines mor ikke har talt med nogen om

Bogdata:

Anna Rosenbeck og Inger Thormann: "Mor er psykisk syg". Hans Reitzels Forlag, 2006, 42 sider, 168 kr.

sin sygdom, når hun arbejder på et hospital. Oline synes videre, at det er en for lang historie med mange ting, og at den slutter for pludseligt – for hvad sker der nu?

Holger Magnus har fået bogen læst op. Han relaterer historien til sin egen hverdag i forsøg på at forstå den, han kommer til at tænke på sin farmor, der døde af kræft, og på sin morfar, der ikke siger så meget. Holger Magnus mener, at Line og Peters mor har hovedpine, da hun sidder ved bordet uden at tage tøj på.

Hvor Holger Magnus inddrager sin egen hverdag for at forstå bogen, forholder Oline sig til historien og personernes reaktioner.

Begge mine medanmeldere synes,

der er for megen tekst til en samtalebog. Handlingen "fanger" ikke Holger Magnus, og Oline synes, der er for mange oplysninger i bogen.

For kompleks

Bogen kommer flot omkring alle de problematikker, der opstår, når ens mor eller far er psykisk syg, og hvor forskelligt børn rammes. Den beskriver også den skyld og skam, der kan opstå, og hvorledes de voksne i børnenes skole tager affære. Her er det tankevækkende, at det ikke er Lines klasselærer, der reagerer, men Lines svømmelærer.

Det er to meget vidende psykologer, der har gjort et flot forsøg på at skrive en samtalebog om, hvilke tanker børn

til psykisk syge forældre gør sig, og den angst, der er forbundet hermed. Det er tydeligt, at begge forfattere har stor indsigt i de mange forskellige aspekter, der kan opstå.

Men i forfatterens bestræbelse på at tage alle aspekter ind, når en familie rammes af psykisk sygdom, har bogen ikke helt ramt aldersgruppen 5 til 9 år som samtalebog – dertil er teksten for kompleks og fyldig. Til denne aldersgruppe havde det været ønskeligt, om bogen var skrevet i et lidt simplere sprog og med færre problemstillinger.

Med den viden og indsigt, de to forfattere er i besiddelse af, må vi glæde os til den næste billedbog fra deres hånd

Ellis Baastrup Rasmussen